

ثبت طلاق

طلاق در لغت به معنی رها کردن و خروج از قید زوجیت به لفظ مخصوص موسوم به صیغه طلاق است و در حقوق مدنی ایران، واقعه طلاق ایقاعی (ایقاع عمل حقوقی را می گویند که نیازی به توافق دو یا چند نفر نیست بلکه تنها اراده یک نفر می تواند اثر حقوقی ایجاد کند.) است که برابر ماده ۱۱۳۳ قانون مدنی مرد می تواند با انجام تشریفات، با اذن و یا حکم دادگاه، زنی را که به طور دائم در قید زوجیت اوست رها سازد. در مواردی که زن درخواست طلاق دارد، در واقع دادگاه می تواند وفق ماده ۱۱۲۹ قانون مدنی شوهر را اجبار به طلاق کند و نمیتواند به طور مستقیم نکاح را منحل سازد و اگر شوهر به اختیار، حکم را اجرا نکند، دادگاه مطابق اصل فقهی و حقوقی (الحاکم ولی الغایب و الممتنع) به عنوان نماینده قانونی فردی که از طلاق خودداری می کند، از طرف او می تواند زن را طلاق بدهد. برابر ماده ۶ قانون مدنی احوال شخصیه ایرانیان (ازدواج، طلاق، اهلیت و ارث) ولو مقیم خارج از کشور باشند، تابع مقررات قانون مدنی ایران است. اما هنگامی که اقامتگاه زوج و به تبع آن زوجه در خارج از کشور است، رعایت مقررات محل اولویت دارد. بنا بر این طلاق سه وجه کلی زیر را دارد:

۱. طلاق به درخواست مرد
۲. طلاق به درخواست زن
۳. طلاق با توافق زوجین

برای اطلاع بیشتر لطفا سوالات متداول را از [اینجا](#) ببینید.

نکات قابل توجه در خصوص طلاق :

طلاق به طور کلی دو نوع است: رجعی و بائن.
طلاق رجعی: طلاقی است که امکان رجوع به روابط زوجیت وجود دارد.
طلاق بائن: به طلاقی گفته می شود که برای مرد که دارای حق طلاق قانونی است، پس از ثبت طلاق حق رجوع سلب می شود. به عبارت دیگر پس از ثبت طلاق بائن امکان رجوع برای مرد منتفی می شود. در چهار مورد طلاق بائن است:

- هرگاه طلاق در موقعی انجام شود که زن دوشیزه و باکره باشد.
- طلاق در زمانی باشد که زن یائسه شده باشد.
- طلاق خلع و مبارات (طلاقی که یکی یا هر دو طرف از زندگی با یکدیگر کراهت داشته و زوجه با بذل مال خود را از قید زوجیت مرد آزاد می کند).

- طلاقى كه پس از سه بار وصلت متوالى به عمل آيد، يعنى زن و شوهرى سه بار ازدواج كنند يا رجوع كنند و طلاق بگيرند.

بنا بر اين طلاقى كه شرايط فوق را نداشته باشد رجعى است و بر خلاف طلاق بائن، در طلاق رجعى، زوج يا شوهر فقط در ايام عده مى تواند به زن رجوع كند و طلاق را بر هم زند.